BŘEZEN 2019

ČÍSLO 1.

BOLERADY

ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Jaro kvete © 2019 Petr Homola

Velikonoční výstava vín

Jaro když vejde do vinic,
lístky na révě vyraší –
každý se snaží co nejvíc.
Réva zahálku nesnáší.

Réva si žádá lidský pot,
když jaro kráčí nad krajinou,
ta není zvyklá na podvod.
Jenom tak voní člověčinou…

To dobře vědí zdejší vinaři
už po několik století…
Když se jim dílo podaří,
zamáčknou slzy dojetí…

Dík tvrdé práci, díky slunci,
se ve sklince víno zapění,
podobá se to revoluci,
vyžaduje to umění…

Jaro koloběh rozehrává
k novému dílu, k nové slávě,
Loňskému vínu se čest vzdává
o Velikonoční neděli na výstavě.

Já nebyl jsem zde na výstavě vín,
však na dálku tu radost cítím,
– ta výstava je – to dobře vím,
oslavou práce, je lidským žitím.

Básník Franta Němec

Editorial

První číslo Polehradu v tomto roce je konečně tady. Je to časopis občanů Boleradic jak je uvedeno v podtitulu. Píší ho sami představitelé obce, členové spolků, učitelé naší školy a zájemci o historii či život v obci. Časopis, má už více jak dvacet křížků - tedy snad již dospělec, který ví, co chce a kam míří - má nyní nově ustanovenu redakční radu, chystají se změny v grafice, nové uspořádání stránek časopisu i větší provázanost s médii jako jsou webové stránky obce či facebook.

A co tedy najdete v tomto čísle? Co vás zajímá, co hýbe děním v Boleradicích? Tradičně jsou první strany časopisu určeny starostovi a zastupitelům, aby nás informovali o plánech a záměrech svého konání (ano správně hlavně o čističce a kanalizaci), další strany vyplní příspěvky učitelů, následují exkurzy do historie. Jaké to je letět do Panamy na Světové dny mládeže nám píše Lidka Klimešová.

Apropó víte, kdo to byl toufar? Píši schválně s malým „t“, to není neúcta k naší osobnosti či gramatická chyba. Odpověď na otázku a nejen na ni hledejte v příspěvku Petra Mrkvy „Toufaři a toufaři“. K výročí osvobození najdete stať Jana Horáka. Vzhledem k jejímu rozsahu je zařazena do přílohy. Tradičně nás informují představitelé spolků o své činnosti i plánech do budoucna, najdete zde i četné pozvánky spolků na jejich akce… V divadle byla nedávno uvedena v premiéře další komedie Počestné paní aneb Mistr ostrého meče - těm starším z nás jistě nebude dělat problém slovenčina v recenzi představení od přátel ze Slovenska.

Patří se upřímně poděkovat všem pravidelným přispěvovatelům textů, bez nichž by časopis nebyl tím čím je. A že se jich tentokrát opravdu sešlo!

Za redakční radu Jiří Janda

PS: Při úklidu jsem nedávno narazil na sešitek básní Franty Němce. Sbírka má název Boleradická pohádka a pamětníci vědí, že vyšla přesně před dvaceti lety v dubnu 1999. Franta už není mezi námi ale to co po něm zůstalo - vzpomínky a básně - snad i dnes zahřeje u srdce.

Zprávy z radnice

Vážení spoluobčané, milí čtenáři

zima nám pomalu končí, za okny se zelenají květináčky s přísadou, předzahrádky se čistí, ve vinohradech cvakají nůžky a mnozí z nás už se těší na ten teplejší půlrok, který je právě před námi. Ze společenských akcí nás nejdříve čekají tradiční košt vín a dále pak oblíbené Pálení čarodějnic, které snad pod přísným dohledem našich dobrovolných hasičů proběhne jako obvykle, tedy bez požáru. Znovu se naplno rozbíhají práce jak zemědělské, tak stavební, a ani my „na obci“ nechceme zůstat pozadu.

Z akcí rozjednaných ještě minulým vedením obce bychom rádi posunuli blíže k realizaci výstavbu vodovodu „Za Kunderovým“, dále pak přípojku vodovodu na dětské hřiště. Čím dál častěji diskutovanou záležitostí je pak výstavba chodníku ke hřišti na vrchním konci, podél silnice III./4217. Z dlouhodobých akcí jste si mohli povšimnout aktivity kolem případného odkanalizování obce a výstavby nové čistírny

odpadních vod. Letos bychom rádi přistoupili k zadání a realizaci projektu, bez kterého není možné cokoliv dále podnikat. Větší posun nás snad čeká i u plánované výstavby Ve Vorličkách, kde nejdříve budeme postupovat k vytvoření požadované územní (zastavovací) studie. Mimoto je naplánována řada menších či dílčích akcí, na které se též budeme snažit brát zřetel.

Antonín Vejvančický, starosta

Odkanalizování Boleradic a výstavba ČOV

Troufnu si tvrdit, že většina občanů Boleradic v posledních měsících zaregistrovala debatu kolem zvažovaného postupu vedení městyse v záležitosti odkanalizování obce a výstavby čistírny odpadních vod. Dovolil bych si na tomto místě sám říct pár slov k tomu, v jaké situaci se momentálně nacházíme, a proč si nejenom já, ale i řada dalších občanů (nejen zastupitelů) myslí, že bychom měli se současným stavem nakládání s odpadními vodami u nás v obci něco dělat a začít jednat. Pokládám také za nezbytné, aby naši občané byli v této záležitosti důkladně informováni, a omezil se tak prostor fámy a spekulace.

V loňském roce, tedy v roce 2018, nám - tedy obci - Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP) uložila pokutu 80 000,- Kč za nedovolené vypouštění nečištěných odpadních vod z veřejné kanalizace městysu Boleradice do vodního toku Haraska. Na kanalizaci je napojeno asi 95% obyvatel městysu. Pokutu platila obec jakožto majitel a provozovatel kanalizace, inspekce ji uložila při dolní hranici možné výše, přičemž její maximální možná výše může být až 5 000 000,- Kč. Při konzultaci této záležitosti s paní Ing. Pokludovou, vedoucí oddělení ochrany vod oblastního inspektorátu ČIŽP Brno mi bylo řečeno, že bez nápravy uvedených skutečností se sankce v budoucnu budou násobit, tedy při další kontrole můžeme platit 160 000,- Kč atd.

Starosta na setkání s občany o kanalizaci a ČOV

Na jaře roku 2018 též proběhl rozbor odpadních vod z jednotlivých větví (výpustí) obecní dešťové kanalizace. Sběr vzorků proběhl ve dvou termínech, normované hodnoty všech měřených ukazatelů znečištění byly v mnoha případech mnohonásobně překročeny. Je sice pravda, že hodnoty odběrů na toku potoka pod obcí byly v rámci stanovených limitů, což dokládá jeho samočistící schopnost, nicméně musíme také brát v potaz částečné zasakování škodlivých látek do půdy a spodních vod v intravilánu obce a jejich možné zamoření – to zejména v letních měsících, kdy je průtok na minimálních hodnotách.

Další věcí, na kterou bych rád poukázal, je fakt, že od 1. ledna 2019 vešla v platnost novela vodního zákona. Článek I. bod 27 tohoto ustanovení vejde v platnost s odkladem až od 1. ledna 2021. Dovolím si z ustanovení citovat:

„Kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování odvozem na čistírnu odpadních vod a na výzvu vodoprávního úřadu nebo České inspekce životního prostředí předložit doklady o odvozu odpadních vod za období posledních dvou kalendářních let. Odvoz může provádět pouze provozovatel čistírny odpadních vod nebo osoba oprávněná podle živnostenského zákona. Ten, kdo provede odvoz, je povinen tomu, kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, vydat doklad, ze kterého bude patrno jméno toho, kdo akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, lokalizace jímky, množství odvezených odpadních vod, datum odvozu, název osoby, která odpadní vodu odvezla, a název čistírny odpadních vod, na které budou odpadní vody zneškodněny.“

Z výše uvedeného vyplývá, že pokud chce být každý jednotlivec chráněný před případným postihem, měl by si zajišťovat zákonem požadovaný odvoz a potřebné doklady okamžitě už dnes tak, aby je měl zpětně v rukou v době, kdy tato část zákona vejde v platnost.

Pokud objem vyvezených odpadních vod nebude odpovídat spotřebě domácnosti, bude vodoprávní úřad moci uložit pokutu až do výše sta tisíc korun. Podotýkám, že vyvážení žump je jednoznačně nejdražším způsobem likvidace odpadních vod a předpokládá se, že cena za vyvážení žump v důsledku zvýšené poptávky od ledna 2021 dále poroste.

Samotná kontrola plnění této povinnosti přechází z ČIŽP na vodoprávní oddělení obcí s rozšířenou působností, což je v našem případě odbor životního prostředí v Hustopečích. Na můj dotaz, jak by se mělo plošně dodržování novely zákona vymáhat mi bylo řečeno, že kontroly budou probíhat nikoli plošně, ale na základě podnětů, lidově řečeno udání, na která musí příslušný úřad reagovat a kontrolu na daném místě provést. Úředníci pak mají zákonem zaručený přístup na pozemek, kde se daná žumpa nachází. Pokud jde o místo, kam budeme moci konkrétně my odpadní vody vyvážet, tedy na jakou čistírnu odpadních vod, bylo mi řečeno, že hustopečská ČOV je kapacitně vytížená a bylo nám doporučeno obracet se na ČOV ve vesnicích kolem nás, kde už si vlastní čistírnu vybudovali, tedy např. do Klobouk, na Vrbici anebo do Brumovic. Tyto ovšem jsou dimenzovány na určitou kapacitu a potencionální možnost cokoliv tam vyvážet je pro nás velkým otazníkem.

Z besedy o kanalizaci a ČOV

Závěrem bych chtěl dodat, že všechno tohle strašení poplatky, pokutami a sankcemi je jenom jedna - byť důležitá - stránka věci. Mnozí z vás si určitě všimli, že se v

posledních letech, hlavně v letních měsících, mění náš potok v otevřený stojatý páchnoucí septik, který se vine napříč celou obcí. V bezprostřední blízkosti potoka spousta z nás žije a jeho současný stav určitě nepřispívá ke kvalitě bydlení a života. Další věcí je, že závadné a nebezpečné látky vypouštěné do potoka postupně zamořují a otravují spodní vody v obci a studny, které mnozí z nás stále používají. Množství a počet těchto látek se za poslední dekády výrazně zvýšily, přičemž průtok je v důsledku klimatických změn výrazně nižší a potok se nám tedy dostatečně neproplachuje.

Měli bychom se taky zamyslet nad tím, že asi nejsme poslední, kdo tady v Boleradicích žije a hospodaří, a že máme odpovědnost nad skutečností, v jakém stavu krajinu kolem nás přenecháme těm, kdo přijdou po nás.

Variantní studie odkanalizování Boleradic

Dokument je kompletně dostupný na webových stránkách obce a též k nahlédnutí na úřadu městyse. Není pro další postup obce nijak závazný, jedná se pouze o odborné stanovisko a doporučení. Studie obsahuje též to nejpodstatnější, tedy výpočty a odhady nákladů na realizaci díla a následné náklady spojené s provozem. Nutno podotknout, že se jedná pouze o hrubé a předběžné odhady, což je pochopitelné u projektu, jehož realizace může obsáhnout dlouhé časové období. Pokusím se v krátkosti představit jednotlivé varianty odkanalizování, jejich možné výhody a úskalí.

Boleradice jsou obcí, která ačkoli je situována v kopcovitém terénu, má na toku potoka od hráze rybníka po areál ZD (cca 2200 m) převýšení jen asi 12 m, některé úseky obce jsou rovinaté či dokonce v protispádu. Znamená to pro nás, že provedení „standardní“ gravitační kanalizace by znamenalo zbudovat na její trase nejméně tři čerpací stanice nutné pro následné přepouštění odpadních vod. Nerealizovaný projekt na odkanalizování Boleradic vypracovaný v roce 2008 společností Enviconsult počítal se čtyřmi čerpacími stanicemi. Náklady by tak narostly nejen v souvislosti s velkými výkopovými pracemi při realizaci, ale i vzhledem k následným zvýšeným provozním požadavkům přečerpávaček (čerpadla, náklady na energie).

Výstavbu domácích čistíren odpadních vod nepodporují odpovědné úřady, vzhledem k velikosti obce, obtížnosti kontroly a dohledu nad provozem. Tento je také poměrně náročný, pokud chceme, aby čistírna fungovala bezchybně.

Jak už bylo řečeno výše, vyvážení jímek na vzdálenou čistírnu odpadních vod je jednoznačně nejdražším způsobem likvidace odpadních vod. Otázkou také zůstává, kam by se reálně větší množství odpadních vod od nás dalo do budoucna vyvážet.

Systém kanalizace tlakové, kdy každá nemovitost vytlačí odpadní vody z jímky čerpadlem poháněným elektrickým proudem z nemovitosti, má výhodu v nízkých nákladech na vybudování, ovšem náklady dramaticky narůstají dlouhodobým provozem, a to zejména poruchovostí čerpadel a nutnosti jejich poměrně časté výměny.

Poslední nabízenou možností je pak výstavba kanalizace podtlakové, což je uzavřený systém pracující na principu kanalizační sítě ukončené vakuovou stanicí, která v ní udržuje permanentní podtlak. Každá nemovitost je vybavena jímkou a šachtou s jednoduchým mechanickým systémem (bez nutnosti napájení el. energií, ta je třeba jen pro provoz samotné vakuové stanice). Voda z domácnosti je do jímky vedena klasicky spádem, jímka je pravidelně po naplnění vysávána do potrubí, které vodu posunuje ke stanici s vývěvami a následně pak na samotnou ČOV. Systém nepotřebuje spád, jistá výhoda spočívá též v menších výkopových pracech při realizaci. Je nutné podotknout, že kanalizace funguje jako oddílná, není tedy žádoucí do ní vypouštět vodu dešťovou.

Varianta tlakové a podtlakové kanalizace byla zpracovatelem studie doporučena jako nejvhodnější pro naše prostředí. Jako důvody byly uvedeny úspora investičních nákladů a také malá hloubka výkopu daných kanalizací.

Tolik tedy k základnímu popisu nabízených variant, jedná se samozřejmě o daleko komplexnější problematiku, pro jejíž podrobný popis a specifikaci je třeba zasvěceného odborného komentáře.

Antonín Vejvančický, starosta

Čistírna odpadních vod v Šaraticích

Dne 7. 3. 2019 osm zastupitelů městyse Boleradice navštívilo obec Šaratice, kde si prohlédli čistírnu odpadních vod (ČOV) a podtlakovou kanalizaci. O tomto typu kanalizace se uvažuje i v naší obci. S funkčností systému zastupitele seznámili Karel Kalouda starosta obce Šaratice, Ing. Miloslav Brebera zástupce firmy Vacuum Global, s.r.o. (dodavatel systému ROEVAC ® v ČR), Ing. Karel Přecechtěl zástupce firmy ProVenkov s.r.o. (zpracovatel studie na odkanalizováním Boleradic) a správce ČOV Šaratice. Naši zastupitelé zahrnuli přítomné odborníky spoustou otázek, aby měli co nejvíce informací o tomto systému. Pokud máte jakýkoli dotaz na ČOV nebo kanalizaci, obraťte se na úřad městyse Boleradice nebo zastupitele.

Tomáš Koráb, zastupitel za KDU-ČSL

Čistička v Šaraticích

Možnosti nakládání s odpadními vodami v Boleradicích, část

Nakládání s odpadními vodami v Boleradicích je téma, kterým se intenzivně zabývá jak veřejnost, tak i zastupitelstvo městyse. Je před námi rozhodnutí, které zásadně ovlivní život v obci. A to nejen během stavby, ale zejména při běžném provozu po dobu několika desítek let. Půjde také o největší investiční akci v Boleradicích.

Samotná čistička odpadních vod (ČOV) by využívala technologii machanicko-biologického čištění, která je široce používaná a rozšířená. Pro druhou část systému, tedy splaškovou kanalizaci, lze ale vybrat ze tří možných řešení.

1. Gravitační kanalizace. Je jednoznačně nejrozšířenější a využívá samospád. V obcích s malým převýšením jsou do systému instalovány přečerpávací stanice. S gravitační kanalizací se počítalo i pro Boleradice a část sítě je dokonce už postavená.
2. Podtlaková (vakuová) kanalizace. Alternativní kanalizační systém s centrálním odsáváním odpadních vod za pomoci vakuové stanice umístěné před ČOV. Systém vyžaduje instalaci tzv. sběrné šachty před každou přípojkou (domem nebo bytovým domem).
3. Tlaková kanalizace. Tento alternativní systém funguje za pomocí čerpadel instalovaných u každé přípojky (domu).

Každé z těchto řešení má své výhody i nevýhody. Nicméně jako nejméně vhodný se v současnosti jeví systém tlakové kanalizace (č. 3) a to zejména z důvodu nutnosti instalace čerpadla před každým domem a jeho omezené životnosti. Zastupitelé městyse Boleradice navštívili realizace zbylých dvou možností, tedy gravitační kanalizace a podtlakové kanalizace, aby získali více informací o jejich stavbě a provozu. Dne 7. března proběhla návštěva ČOV s podtlakovou kanalizací v obci Šaratice. 25. března jsme navštívili nedaleké Brumovice, kde nedávno zprovoznili ČOV a gravitační kanalizaci. Tady je srovnání obou řešení.

Podtlaková kanalizace - Jak funguje?

Odpadní vody jsou odsávány centrálně jednou podtlakovou (vakuovou) stanicí, zpravidla umístěnou před ČOV. Jednotlivé domy jsou připojeny na kanalizační síť pomocí sběrných šachet, které jsou umístěny u každého domu (na soukromém nebo veřejném pozemku). Šachty jsou vybaveny podtlakovým ventilem s řídící jednotkou, který tvoří předěl mezi přípojkou od domu a podtlakovou částí kanalizace (podtlakový kanalizační řád). Splaškové odpadní vody odtékají z domu do sběrné jímky ve sběrné šachtě. Po naplnění jímky se ventil automaticky otevře a podtlak odsaje odpadní vody z jímky do podtlakové kanalizační sítě, ventil se následně automaticky uzavře (asi po 5 vteřinách). Cyklus se následně opět opakuje do vyprázdnění jímky. Je důležitý přístup vzduchu do každé sběrné šachty, protože systém míchá odpadní vodu se vzduchem v určitém poměru. Aby výsledná emulze neletěla potrubím příliš rychle, jsou do potrubí instalovány „schody“, které ji zpomalují. Vakuová stanice zajišťuje neustálý podtlak pomocí 3 a více vývěv, které se v práci střídají.

Výhody podtlakové kanalizace

- Systém je vhodný pro rovinaté oblasti s malým spádem, jako je například v Boleradicích v zástavbě kolem potoka.
- Nižší předpokládané výdaje na výstavbu.
- Zkrácení doby realizace.
- Není nutné kopat hluboko.
- Není nutná přečerpávací stanice, která řeší malý spád u gravitačních kanalizací. Před ČOV je namísto toho jedna stanice vakuová.
- Stačí potrubí menšího průměru.

Nevýhody podtlakové kanalizace

- Celková technologická náročnost systému a jeho údržby.
- Vyšší předpokládané stočné kvůli vyšším nákladům na provoz.
- Citlivost na pevné nečistoty, které ohrožují funkčnost ventilů ve sběrných šachtách. Sběrné šachty proto musí být přístupné obsluze i v době nepřítomnosti majitele domu. Otázkou je pak jejich umístění na obecním anebo soukromém pozemku, vlastnictví šachty atp.
- Při nepravidelném používání zůstávají splašky v jímce, kde zahnívají. To je nevýhodou zejména pro chalupáře. Po odsání navíc více zatěžují ČOV.
- Hlučnost. Sepnutí ventilu provází hluk. Vyprázdnění jímky o objemu 20-30 litrů vyžaduje několika sepnutí.
- Nepřetržitý provoz a nutnost záložního zdroje elektrické energie pro případ výpadku proudu.
- Systém nelze kombinovat s vybavením jiných výrobců a dodává ho pouze jeden dodavatel v ČR. Jediná doporučená projekční kancelář sídlí v Lounech.
- Malé rozšíření. V ČR je dosud v provozu pouze 20 podtlakových systémů Roevac (zdroj: www stránky dovozce). Celkově je v ČR více než 3 000 čistíren odpadních vod a příslušných kanalizačních sítí. Podíl podtlakové kanalizace je tak 0,67% (zdroj: statistika VAK ČR 2017).

Kanalizace v Šaraticích spolu se dvěma přilehlými obcemi je největší instalací podtlakového systému ve Střední Evropě a zprovozněna byla před třemi lety. Patří určitě k příkladům dobré realizace této technologie, nicméně zprovoznění a nastavení systému nebylo jednoduché. Na provoz stále dohlíží dodavatel. Na kanalizaci je už napojená naprostá většina nemovitostí. Provoz ČOV a kanalizace má na starosti zaměstnanec obce na plný úvazek

Gravitační kanalizace - Jak funguje?

Gravitační nebo spádová kanalizace využívá jednoduchý fyzikální princip, že voda teče dolů. Využívá potrubí většího průměru a tedy i kapacity. Potrubí samozřejmě musí mít předepsaný spád. V rovinatých oblastech se tak po určité vzdálenosti dostává několik metrů pod povrch. V tomto případě jsou do kanalizační sítě umístěny přečerpávací stanice, které dopraví odpadní vody o několik metrů výše. Gravitační kanalizace je kvůli své jednoduchosti nejvíce rozšířená.

Výhody gravitační kanalizace

- Jednoduchý princip a díky tomu výrazně menší poruchovost.
- Nižší stočné díky nižším nákladům na provoz, zejména na elektřinu.
- Část gravitačních stok už byla v Boleradicích nedávno postavena v místech pod novou návsí.
- Nevyžaduje žádné zařízení u domovních přípojek ani žádnou jímku. Splašky vždy odtečou do kanalizačního řádu. U přípojky tak není potřeba nic opravovat ani po letech vyměňovat.
- Zkušenosti s běžně používaným řešením na straně projektantů i stavebních firem, ze kterých lze vybírat.
- Nevyžaduje záložní zdroj elektrické energie, který je nutný pro nepřetržitý provoz alternativní podtlakové kanalizace. Přečerpávací stanice mají určitou kapacitu a čerpadla spínají až po jejím dosažení.

Nevýhody gravitační kanalizace

- Vyšší předpokládané náklady na výstavbu.
- Větší průměr potrubí a místy větší hloubka výkopu při stavbě.
- Přečerpávací stanice. Kvůli malému spádu v údolí Boleradic jsou nutné nejméně 2 až 3 přečerpávací

stanice. Ty jsou na druhou stranu běžnou součástí gravitačních stok. V Brumovicích fungují 2 a v Kobylí je jich několik.

Kanalizace v Brumovicích je tzv. jednotná, čili slouží pro splaškovou i dešťovou vodu. Její kapacita tak musí pokrýt i výkyvy při dešti a vyžaduje navíc záchytnou nádrž. Boleradice nádrž nepotřebují, protože územní plán počítá s oddělenou, pouze splaškovou kanalizací. I v Brumovicích je už napojena naprostá většina nemovitostí. Dotaci na stavbu od státu i od kraje bylo možné využít i na opravu komunikací po stavbě stok. Obec se navíc dohodla se silničáři, kteří přispěli 50% nákladů na výstavbu nové hlavní cesty. Provoz ČOV i kanalizace zajišťuje jeden zaměstnanec na půl úvazku. Údržba přečerpávacích stanic probíhá 1x měsíčně a spočívá v celkovém čištění a vyprázdnění záchytných košů na hrubé nečistoty.

Závěr

Boleradice jsou zasíťované vodovodem, plynovým potrubím a místy i elektřinou vedenou v zemi. Na řadě míst bude pravděpodobně nutné vést kanalizaci pod vozovkou kvůli ochranným pásmům plynovodu a vodovodu, protože jinam to prostě nevejde. Ochranné pásmo je nutné dodržet do strany a v případě křížení i do hloubky nezávisle na zvolené kanalizaci. Výhoda podtlaku při stavbě tedy není jednoznačná - bude se kopat ve vozovkách a bude se kopat hluboko. Dalším tématem k zamyšlení jsou investiční náklady. ČOV a kanalizaci jsme schopni realizovat jen v případě, že většinu nákladů pokryjí dotace. Je tedy velkou otázkou, jestli je nutné za každou cenu snižovat náklady na výstavbu a výši dotace, anebo se soustředit na úsporu při dlouholetém provozu. Na provoz nám totiž nikdo nepřispěje. Stavba bude v každém případě vyžadovat důsledný a pečlivý dozor.

Otázku volby kanalizace lze zjednodušit na volbu mezi úsporou při realizaci (podtlak) a úsporou při provozu (gravitace). Levnější provoz znamená nižší stočné pro občany. Kolaudací stavby vše teprve začíná. Následují desetiletí běžného provozu, údržby a oprav. Důležitým faktorem je také komfort občanů, kteří kanalizaci budou využívat. O gravitační kanalizaci uživatel prakticky neví. Podtlaková se denně připomíná zvukem, občas údržbou nebo poruchou, a po čase nutnou výměnou zařízení sběrné šachty. Dá se také říct, že gravitační kanalizace je stavba, zatímco podtlaková je stroj.

Mgr. Leo Čermák, zastupitel za Nestraníky

Období vypalování trávy a pálení klestí začíná

Je zásadní rozdíl mezi pálením odpadu ze zahrady nebo lesa na ohništích a plošném vypalování suchých porostů

Vypalování trávy a suchého klestí je zákonem zakázáno!

Pálení klestí a shrabané trávy na „jedné přiměřené hromadě“ není zákonem výslovně zakázáno, když budou splněna určitá pravidla a jsou dodržena bezpečnostní opatření:

- Ověřte si, zda vaše obec neomezuje, případně
- zcela nezakazuje pálení biologického odpadu.
- Pálení musí kontrolovat osoba starší 18 let.
- Velikost hromad odpadu po úklidu volte tak,
- aby shořely během doby, kdy bude
- na místě přítomen dozor starší 18 let.
- Při zhoršení počasí (silném větru)
- pálení ihned přerušte a uhaste oheň.
- Mějte připravené hasební prostředky
- (kbelík s vodou, lopata, hrábě, písek…).
- Oheň se nesmí rozdělávat pomocí
- hořlavých kapalin (např. benzín).
- Pálení se nesmí provádět při nepříznivých
- povětrnostních podmínkách, jako je inverze nebo silný vítr.
- Je nutné dodržovat bezpečnou vzdálenost ohniště od zástavby
- a hořlavých předmětů tj. domů, plotu, aut…
- Místo pálení můžete opustit až po úplném uhašení.

Požár z 19. března mezi Morkůvkami a Brumovicemi si vyžádal výjezd sedmi hasičských vozidel!

V PŘÍPADĚ, ŽE SE OHEŇ VYMKNE KONTROLE A NELZE JEJ UHASIT VLASTNÍMI SILAMI, JE OSOBA, KTERÁ PÁLÍ SUCHÝ ODPAD, POVINNA OKAMŽITĚ OHLASÍT POŽÁR NA ČÍSLO TÍSŇOVÉHO VOLÁNÍ 112 NEBO 150

Antonín Vejvančický

Oprava hřbitovního kříže

Pata kříže byla již ve stavu, kdy hrozilo jeho zhroucení

Restaurátorská zpráva ke stavu demontovaného hřbitovního kříže doporučuje vzhledem k jeho špatnému technickému stavu namísto rekonstrukce vytvořit jeho kopii. Její výroba byla zadána odborníku restaurátorovi panu Petru Jandovi. Předpokládáme, že se její realizace podaří uskutečnit v průběhu jara, společně s novými základy a ukotvením.

Antonín Vejvančický, starosta

Ohlédnutí za zimou

V uplynulých měsících jsme se soustředili na kultivaci některých déle zanedbaných míst v obci nebo jejím bezprostředním okolí. Od náletových dřevin byl vyčištěn prostor Nad zahrady včetně dlouhodobě zanedbané cesty do Víckova, dále pak cesta z Kloboucké směrem na kapličku a

částečně též prostranství kolem cesty „na Homolu“. Pokročily též stavební práce ve sklepních prostorách pod hospodou, první rekonstruované místnosti jsou připraveny k předání nájemcům, místním spolkům. V rámci možností budeme v rekonstrukci nadále pokračovat i v průběhu hlavní sezóny. V prosinci došlo ke kolaudaci a zprovoznění nového sběrného dvora, kde mimo některé provozní záležitosti ještě zbývá dokončit zejména úklid stavebního materiálu a menší stavební úpravy kolem areálu. Podařilo se také zkolaudovat výstavbu nové dešťové kanalizace u hřiště.

Antonín Vejvančický, starosta

Pronájem obecní restaurace

Na konci loňského roku podal výpověď tehdejší nájemce obecní restaurace, společnost STAVKUS. Na základě standardního výběrového řízení byl vybrán jako nový nájemce pan Bílek z Nikolčic, provozovatel pohostinských zařízení. Dalšími přihlášenými byli Jana Čížková a Roman Hoško, dále pak znovu společnost STAVKUS.

Antonín Vejvančický, starosta

Čísla, čísla, čísla aneb Statistika

K 1. 1. 2018 bylo v Boleradicích 897 obyvatel.

K 31. 12. 2018 bylo v Boleradicích 899 obyvatel.

Narozeno – 10 dětí
Přihlášeni k pobytu – 14 lidí
Odhlásili se – 15 lidí
Zemřelo – 7 lidí

Marie Hutáková, matrikářka

Vyhlášení výsledků ankety fotbalista roku okresu Břeclav

Letos u nás v divadle už po třinácté proběhla naším blízkým okolím ostře sledovaná akce – vyhlášení fotbalisty roku okresu Břeclav. Přes počáteční obavy z průběhu ceremoniálu jsem byl mile překvapen neformální a přesto důstojnou atmosférou, vtipem a nadhledem konferenciéra i dalších zúčastněných a celkově skvělou organizací, za kterou patří díky také funkcionářům a členům SK Boleradice 1935. Tato akce nám dělá opravdu čest a dobré jméno. Škoda jen, že nebyl oceněn nikdo z boleradských, přece jen jsme v loňském roce ve fotbale dosáhli historického úspěchu a tato skutečnost mohla být při předávání reflektována.

Antonín Vejvančický starosta

Zprávy z knihovny

Našim stávajícím čtenářům a případným dalším zájemcům o vypůjčení knih a časopisů připomínám otevírací dobu knihovny:

pondělí 17.30 - 19.30

pátek 17.00 - 18.00 (březen - říjen).

Roční registrační poplatek je stále 50,- Kč pro dospělé a 25,- Kč pro děti a studenty.

Mimo knih z fondu knihovny, který stále obnovujeme a rozšiřujeme o novinky a žádané tituly pro dospělé i děti, můžete využít také mimoknihovní výpůjční službu (MVS). Znamená to, že vám zajistíme zapůjčení vybraných knih z břeclavské knihovny - jedná se zejména o odbornou a speciální literaturu pro studující, ale i ostatní zájemce.

Naše knihovna, jak jistě víte, má své prostory v 1. patře přístavby Úřadu městyse. Pro starší a nemocné občany je příchod po schodech dosti namáhavý, proto jsem se rozhodla zavést tzv. roznáškovou službu. V případě, že byste chtěli tuto službu využít, stačí zavolat a knihy vám doručím až do domu. Nahlásíte jen počet a oblast zájmu (cestopis, román, historie, životopis atd.) příp. konkrétní titul či oblíbeného autora. Tato služba je bezplatná a budu moc ráda, když vám naše knihy zpříjemní život.

Volejte na tel. 736 778 196 - těším se na spolupráci!

Všem příznivcům čtení přeji krásné jarní dny - nejlépe s dobrou knihou!

Dana Veselá, knihovnice

Tříkrálová sbírka 2019

V neděli 6. ledna proběhla v naší obci již tradiční Tříkrálová sbírka. Pět skupinek koledníků procházelo ulicemi Boleradic a prosili o finanční dar pro potřebné. Letošní počasí k nám bylo shovívavé a dárci štědří.

Do 19. ročníku této největší dobrovolnické sbírky se zapojilo v celé ČR více než 60 tisíc koledníků a dobrovolníků. Celkem bylo rozpečeno 23.955 pokladniček, v brněnské diecézi to bylo 5.210 a v Boleradicích 5 pokladniček.

Darované peníze pomohou lidem v sociální nouzi, matkám s dětmi, které se ocitly v tísni, seniorům, lidem s postižením a vážně nemocným. Asi 10 % výtěžku bude využito na humanitární pomoc v zahraničí.

Momentky z křikrálové sbírky

Tříkrálová sbírka otevírá lidská srdce, vítězí nad lhostejností k neštěstí jiných lidí a dává zapomenout na současný konzumní styl života. A tak plní tři hlavní úkoly: předání požehnání domácnostem, osvětu a výchovu veřejnosti k sociálnímu cítění. A výtěžek, který čím je vyšší, tím více a lépe může Charita pomáhat.

Níže je uvedeno jen několik údajů z letošní sbírky. Výsledky v jednotlivých diecézích, charitách a obcích jsou na webových stránkách: www.charita.cz.

- v Boleradicích jsme vykoledovali 35.000,- Kč (průměr na 1 obyvatele je 38,80 Kč)
- v oblastní charitě Břeclav to bylo 3.183.086,- Kč
- v brněnské diecézi to bylo celkem 28.213.047,- Kč
- v celé České republice rekordních 120.451.605,- Kč (včetně výnosu dárcovských DMS a Tříkrálového koncertu)

Děkujeme všem, kteří přispěli do pokladniček na podporu poskytování charitních služeb. Poděkování patří také koledníkům, kteří s velkým nasazením a nadšením koledovali, dále všem dospělým, kteří zajistili kostýmy a koledníky doprovázeli, za jejich čas věnovaný dobré věci.

Marie Klimešová, asistent Tříkrálové sbírky v Boleradicích

Škola

Zprávičky z naší školičky

Na začátku ledna jsme s dětmi z naší školky navštívili místní kostel. Pan farář Zbožínek si s námi povídal o vzniku a tradicích stavění betlémů. Děti si mohly prohlédnout dary, které Tři králové nesli Ježíškovi. Děkujeme za ochotu a pěkný výklad.

Zimní radovánky jsme si naplno užili při jízdě na lopatách i stavění sněhuláků.

V únoru k nám přijel pan kouzelník. Děti si mohly vyzkoušet, jaké to je umět čarovat.

Vycházky do přírody si užíváme za každého počasí. Když je sníh, nosíme zvířátkům dobroty, pozorujeme jejich stopy. Když se oteplilo, byli jsme v lese celé dopoledne a pozorovali, jak se probouzí příroda.

Na masopustní veselí se připravujeme i u nás ve školce. Učíme se písničky, říkadla, vyrábíme masky. A naše přípravy zakončujeme karnevalem.

Nudit se nebudeme ani v příštích měsících. V březnu – měsíci knihy - nás navštíví paní Růžičková z knihovny ve Velkých Pavlovicích. V dubnu děti čeká zápis do školy, s paní Vystoupilovou jarní tvoření pro děti. Všichni se hodně těšíme na Velikonoce a jejich zářivé barvy.

Už se nemůžeme dočkat, kdy budeme naplno využívat naši krásnou školní zahradu k hrám i učení.

Kolektiv MŠ

Masopustní průvod školy

Když jsme se loni vydávali na 20. výroční masopustní průvod obcí, netušili jsme, že je to naposledy s koňmi a panem Kiliánem. Ale život jde stále dál, pan Kilián se musel ze zdravotních důvodů koní vzdát a snad se nebude zlobit, že to zde zveřejňuji s vděčnou vzpomínkou a poděkováním za celé ty roky spolupráce.

Na masopust se vždycky těšíme a chystáme, je to lidová tradice, kterou v Boleradicích udržovali i dospělí a třeba se zase ta rozvernější forma vrátí s nástupem nové generace. Zatím aspoň připravujeme děti, učíme je písničky a říkanky dávno již přežité - v hodinách hudební výchovy chtějí zpívat modernější písničky. Jenže ejhle - se šikovným muzikantem se rozezpívají nejen děti, ale i jejich rodiče, kteří nás doprovázejí.

Bývá to vždycky dobrá zábava, děcka to dokonce berou i zodpovědně - vědí, že z masopustu mají i finanční přínos a navíc spoustu sladkostí. Letošní účastníci navíc prokázali velkou výdrž - dokonce i některá školčátka ušla celou trasu průvodu - více než 3 hodiny chůze po Boleradicích. A co teprve ti, kteří táhli kárky se sladkostmi nebo vozembouchy. Ale ocenit zaslouží všichni, kteří se k nám přidali - nachystali si krásné masky, zpívali, bavili všechny, kteří nám otevřeli. Děkuji za ně všem srdečným lidem z Boleradic.

Milena Emmerová, ředitelka školy

Pololetí je za námi

Školní rok se překulil do druhé poloviny, ve škole i ve školce nám to pěkně ubíhá, děti chodí spokojeně do výuky i do kroužků a nikdo nepláče. Když se objeví problémy, tak je řešíme, někdy dojde i na zvýšený hlas, ale stává se to málokdy, protože většinu dětí škola baví. Na vysvědčení se občas zablesklo, ale 95 % dětí odešlo spokojeně. Věříme, že i těch pár dostatečných se ke konci roku opraví.

Chtěla bych informovat, zejména ty, kteří nemohou číst náš školní web, také o dalším vzdělávání, které v průběhu pololetí proběhlo. Průřezová témata, která jsou součástí školních vzdělávacích programů, jsme si zařadili do projektových dnů a v prosinci jsme se věnovali multikulturní výchově, v lednu environmentální výchově a v únoru finanční gramotnosti. Konkrétně to byl Den vánočních tradic a betlémů, Ekoškola a její témata ve výuce (například výroba ekologických čisticích prostředků, cesta potravin ke spotřebiteli a téma biodiverzita), Den finančně gramotných žáků – aneb jak hospodaří jedna obyčejná rodina, program Tajemná skříň doktora Stravy. Také jsme děti pozvali na hudební koncert s tématem Hudební nástroje.

Kolegové a kolegyně o těchto programech a dalších aktivitách informují podrobněji. Ráda bych je za to pochválila a zdůraznila, jak je fajn, když si každý vezme nějaký úkol a ten důsledně splní. A k tomu vedeme i žáky, vždyť je to pro život důležitá schopnost, kterou jistě ocení jak v partnerství, tak i v zaměstnání.

Co se týká vzdělávání dětí, rozhodně se mu věnujeme na prvním místě. Probrané učivo si vyzkoušíme v různých aktivitách, jako jsou recitační soutěže, čtenářské dílny, literární práce na různá témata – povídka, báseň, popis. Logické a matematické myšlení si můžeme procvičit při soutěži Klokánek a Cvrček – celostátní soutěž pro žáka od 2. do 5.třídy. A také jsme se po roce zapojili do testování Kalibro – otestujeme si dovednosti ve 3.a 5.ročníku z češtiny, matematiky, angličtiny, prvouky, přírodovědy, vlastivědy a finanční gramotnosti. A protože výuka musí být pestrá a měla by žáky bavit, pořídili jsme žákům tablety – 10 kusů s přenosným zázemím a nainstalovanými aplikacemi, které mohou využívat při výuce matematiky, češtiny a dalších předmětů. Také tyto tablety jsme financovali z projektu Šablony II. Výuka probíhá zejména ve druhém a třetím ročníku, kde žáci poznávají jednotlivá matematická prostředí Hejného matematiky.

Závěrem chci pochválit i kolegyně z mateřské školy, které se věnují svěřeným dětem naplno i individuálně, nyní s větší intenzitou, protože se blíží zápis do 1. ročníku. Ten bude letos „Pohádkový“, bez stresu a soutěživosti, aby na něj dětem zůstaly pěkné vzpomínky.

Milena Emmerová, ředitelka školy

Nabídka sportovních kroužků ve škole

Sportovní kroužek

Sportovní kroužek na naší škole je určen pro děti všech věkových kategorií, které se rády pohybují a mají vztah ke sportu.

Kroužek probíhá každou středu v týdnu a to v odpoledních hodinách v tělocvičně. Děti se zde seznamují s konkrétními sporty, nebo s různými pohybovými aktivitami. Zapojením do projektu Sportuj ve škole je dětem umožněno, aby odpoledne s družinou sportovaly a pedagog získal za

odučenou hodinu navíc peníze. Kroužek je tím pádem od pololetí zdarma.

Florbalový kroužek

Do kroužku florbalu dochází žáci ve věkové kategorii od druhé třídy do páté. V kroužku se seznamují s herními prvky, jako jsou: útočení, nahrávky, obrana, střelba, krytí prostoru v brankovišti apod. Kroužek je vedený tréninkově, děti si zde zvykají na režim a kolektivní spolupráci.

Plavání

V letošním školním roce opět naši žáci jezdí na plavecký výcvik, který probíhá v nově opraveném plaveckém bazénu v Hustopečích. Žáci dojíždí každé úterní ráno od školy do Hustopečí, kde jsou pod vedením plaveckých instruktorů vyučováni v plavání.

Děti jsou rozděleny do čtyř skupin, ve kterých se zdokonalují a učí plaveckým stylům. Plavání je již třetí rok povinné, náklady na provoz bazénu hradí zřizovatel školy a náklady na dopravu může škola získat, když si podá žádost o dotaci na MŠMT. Naše děti tedy jezdí zdarma.

Petr Chalupný

Výlet do VIDA centra

Jako odměnu za náročnou práci v prvním pololetí jsme dětem nadělili výlet do brněnského Vida centra, který se uskutečnil ve čtvrtek 31. 10. 2019. Svoji návštěvu jsme zahájili výukovým programem „Alchymista“. Děti, oblečené do bílých plášťů, zde byly rozděleny do skupinek tak, aby mohly pod dozorem vedoucí nerušeně bádat. Účastníci alchymistické expedice experimentovali se suchým ledem, míchali látky různé hustoty i skupenství a sledovali, co se bude dít. Zkušeností se tak naučili, které pokusy si mohou doma zopakovat a pochlubit se rodičům a co už raději nikdy nezkoušet.

Později mohli žáci navštívit 3D film o podmořském světě a vyzkoušet si další aktivity, které VIDA centrum nabízí. Po pololetních prázdninách bylo dětem umožněno své znalosti uplatnit v klubu zábavné logiky a badatelském kroužku. Jistě je však mohou využít i při jiných příležitostech. My pro ně už v tuto chvíli takové příležitosti vymýšlíme. A co vy?

Jana Petrášová Nerudová

Výukové programy ve škole

Tajemná skříň doktorky Stravové, aneb, co vlastně jíme…

Pravidelně se snažíme do výuky zařazovat i výukové programy. V pondělí 25.2 proto navštívila naši školu "doktorka Stravová" a žáci tak měli možnost dozvědět se poněkud nezvyklým, neotřelým a jiným způsobem, co vlastně jíme. Výukový blok byl provázen množstvím názorných her a soutěží. Dneska už děti ví, k čemu slouží bílkoviny, že cukry jsou jednoduché a složené, které naše tělo déle tráví a dodává nám tak energii postupně. Stejně tak, že i zdravé tuky a vláknina jsou pro naše tělo velmi důležité.

Co vlastně jíme? Odpovídá doktorka Stravová

A víte, jak vypadá zdravý talíř? Obsahuje všechny zmiňované složky ve správném poměru…

Hudební abeceda

Dalším z výchovných pořadů byla Hudební abeceda. V programu, který proběhl v polovině března pan Libor Janeček a Maria Mikhailova představili kytaru a flétnu. Děti poznaly i hudební nástroje, na které se hrávalo v dávných dobách a dneska je známe třeba z pohádek – loutnu, píšťalu a zobcovou flétnu.

Povídání s dětmi o hudebních nástrojích

Následovala stará legenda o vzniku flétny a nechyběla ani ukázka hry na různé druhy fléten a jejich předchůdce. Děti slyšely ukázky skladeb pro sólovou kytaru i pro kytaru a flétnu. Společně si zazpívaly lidové písně i písničky z pohádek. Velmi zajímavým bylo i zjištění, jaký je rozdíl mezi písničkou a skladbou, kdo je to hudební skladatel a z čeho hudební skladba vznikne. Na závěr jsme si pověděli něco o správném chování na koncertech a jak vlastně různé skladby na koncertech posloucháme.

Eliška Zemánková

Vynášení Moreny ve školní družině

I ve školní družině si s dětmi povídáme a připomínáme lidové tradice a zvyky. O předposlední postní neděli , která byla nazývaná Smrtná si děti vyráběly jakési figuríny, zvané Moreny, Mařeny či Smrtky. S touto postavou pak hlavně děvčata obešla vesnici a za povyku chlapců, kteří na ni mohli házet kameny, ji vynesla za ves k potoku čí říčce. Morenu tam dívky zapálily a svrhly do vody. Věřilo se, že smrtná Morena je vlastně zima a jejím odchodem z vesnice zmizí vše špatné, včetně studeného, nevlídného počasí.
Proto si s dětmi vyrobíme Morenu a potom ji v průvodu vyneseme s dětmi z obce - k rybníku, kde ji zapálíme a vhodíme do vody. Pak už snad konečně příjde jaro.

Eliška Zemánková

Volný čas v družině

V zimních měsících i předjaří jsme ve školní družině strávili hodně času na venkovních vycházkách po obci a okolí, pozorovali jsme probouzející se přírodu a život v obci. Pokud venku pršelo, věnovali jsme se tvořivým činnostem a výrobky jsme si družinu hezky vyzdobili.
Poslední týden měsíce února jsme věnovali nácviku básniček a říkanek a hlavně přípravě masek k blížícímu se masopustnímu průvodu, na který jsme se všichni moc těšili.
Průvod obcí se vydařil a z vajíček a slaniny, které jsme dostali od místních občanů a za které moc děkujeme, jsme si v pondělí udělali výbornou smaženici. V úterý jsme si zatančili na diskotéce, kterou nám připravil Samuel Puček v tělocvičně školy.
S příchodem teplejšího počasí budeme trávit společně více času na školní zahradě, chlapci si zde rádi hrají fotbal a děvčata cvičí na prolézačkách. Všímáme si také, jak na zahradě začínají rašit po dlouhé zimě rostlinky, kvést první jarní kytky a keře a společně se těšíme na přicházející jaro.
Začátkem měsíce dubna pojedeme na školu v přírodě do Koryčan. Je zde pro nás v Hipocentru, které se nachází v Přírodním parku Chřiby, připraven bohatý program, podíváme se na chov koní, do jezdeckého a sportovního areálu a na závěr pobytu navštívíme i Bukovanský větrný mlýn, kterým nás provede pan mlynář.

Hana Vajbarová

Setkání s odborníkem

Do naší školy zavítala speciální pedagožka, vyprávěla o neslyšících. Žáci si zkoušeli prstovou abecedu, vymýšleli vlastní znakovou řeč, odezírali ze rtů a dorozumívali se jinými cestami než zvukově. Prostřednictvím her si žáci prožili, jaké je to být hluchý a také, co vše je potřeba, aby mohl hluchý člověk fungovat (budík, tanec, začátek hodiny ve škole atd.). Doteď děti ukazují prstovou abecedou své jméno a tleskají neslyšně:).

Kamila Vašinová

Tandemová výuka

Prvňáci se prostřednictvím tandemové výuky (spolupráce dvou vyučujících, výuka 1x měsíčně) seznamují s finanční gramotností. Nejprve si vyrobili papírovou peněženku a pak si vesele vydělávali. Papírové penízky dostávají za splněné učební úkoly, zapisují si útratu, za vydělané korunky si „nakupují“ zajímavé učební pomůcky. V dalších tandemech nás čeká naučit se odhadovat cenu základních potravin, šetřit si na dražší věci, a také umět si spočítat vrácené peníze.
Obě tyto aktivity škola organizuje díky podpoře z projektu Šablony II pro školu Boleradice. Učitelé i žáci v nich spatřují pestřejší výuku, možnost seznámení se skutečným životem, profesní vzdělávání a směřování dětí k praktické výuce. Zároveň také širší spolupráci mezi pedagogy a veřejností.

Kamila Vašinová

Kalendář školy

Zápis do 1.ročníku	1. 4. v 16.00
Zápis do MŠ	6. 5. v 16.00
Školní akademie	12. 5. ve 13.30
Oblastní recitační soutěž v divadle - vstup pro veřejnost volný	22. 5. v 8.30

Milena Emmerová

Naši na vandru…

Panama 2019

Světové dny mládeže svolal papež František do Panamy a já neváhala toto pozvání s nadšením přijmout. Mým cílem bylo nejen se zúčastnit celého setkání, ale vidět i přírodní krásy Panamy a její každodenní život. Na setkání jsem se vypravila s kamarádkou začátkem ledna, a tak jsme měly možnost Panamu procestovat a vidět běžný život Panamanů. Tři a půl milionu obyvatel žijících na stejně velkém území jako je naše republika, se skládá převážně z míšenců – mestiků a původních Indiánů. Počasí v Panamě je teplé, a přestože je v tento čas období sucha, je zde vysoká vlhkost vzduchu. Obydlí Panamanů v menších městech a vesnicích jsou velmi jednoduchá a skromná. Zdaleka nespotřebují tolik energie na ohřev vody, nemají tepelnou izolaci na domě anebo vybavenost domácností není taková, na jakou jsme zvyklí u nás. Avšak negativně jsem vnímala, jak se všude povalují odpadky, které místní lidé ledabyle odhazují kdekoli ve městě, kolem cest a dokonce i v přírodě. Výjimkou bylo hlavní město, které je velmi moderní a o poznání čistější. Nachází se zde velké množství mrakodrapů, ty nejvyšší mají i 66 pater.

Po příletu jsme se vydaly do západní části státu. Je zde krásná exotická příroda, bujná vegetace, spousta druhů palem a zajímavých živočichů. Pro mě bylo zážitkem vidět ve volné přírodě kolibříky, pásovce anebo opice, kteří se zde pohybovali kdekoli. Navštívily jsme spoustu míst, například město David, nádherné pláže Karibiku a Pacifiku. Naším hlavním cílem bylo zdolat nejvyšší horu Panamy Volcán Barú (3474 m. n. m). Stoupáním na tuto horu sopečného původu jsme viděly proměnu vegetace, viděly jsme nádherné různobarevné květiny. Horu jsme zdolávaly celé odpoledne a těsně před západem slunce jsme dorazily na nejvyšší bod. Výhled z tohoto bodu byl původně zahalen mraky, ale po krátké době se mraky rozestoupily a my viděly krajinu pod horou. Po setmění byla vidět města do velké dálky. Naše původní myšlenka byla zůstat do rána na hoře v kempu, ale

protože se teplota hodně snížila, musely jsme od našeho plánu upustit a vydat se přes noc zpět dolů. Dalším místem byl krásný ostrov Bocas del Toro, na který jsme se nechaly dopravit najmutou loďkou, kde jsme si užívaly teplé moře. Poté jsme se vypravily do Bueny Visty, kde jsme se připojili k již přijíždějícím poutníků a nás zde čekal předprogram setkání.

Buena Vista se nachází v provincii Colón. Ve farnosti je kostel zasvěcený Pražskému Jezulátku, což bylo pro nás české poutníky milým překvapením. Po příjezdu jsme byli ubytováni v rodinách, které nás velmi srdečně přijaly a po celou dobu nás hostily. Ochutnali jsme jejich tradiční jídla. Zajímavou plodinou je platanos, který připomíná banán, ale je to plodina, která se tepelně zpracovává. Někteří z nás ho zkusili i v syrovém stavu. V této farnosti jsme sdíleli program také s poutníky ze Salvadoru, Ekvádoru a Brazílie. Každý den byl zajímavý. Byla možnost i sportovního vyžití, koupání v řece, zúčastnit se festivalu mládeže ve městě Colon a zblízka si prohlédnout Panamský průplav. Na denní program jsme si ale mnohdy museli i několik hodin počkat. Panamci mají totiž na všechno čas, takže program, který měl začít v 8:30 hodin, začínal i v 11 hodin. Mladí farníci nás učili velmi energické tance nacvičené pro tuto příležitost. Ani my jsme nezaháleli a snažili jsme se je naučit například polku. Mše svaté byly velmi živé, což byla pro nás zajímavá a vítaná změna. V předprogramu tyto mše doprovázel pomocný biskup Mons. Pavel Posád, který byl s námi po celou dobu setkání. (Na samotný program přijel i biskup Mons. Jan Vokál.) Adoptivním rodičům jsme na závěr předali drobné upomínkové předměty, ale také český med, lázeňské oplatky a nemohla chybět moravská slivovice.

Hlavní program probíhal v San José Paraíso, což byla farnost na okraji hlavního města Ciudad de Panamá v blízkosti Panamského průplavu. V dopoledních hodinách jsme sdíleli program se slovenskými poutníky. Dopoledne byla mše svatá, pak následovala katecheze, kterou vedl některý z biskupů. Odpoledne jsme se vydávali do města, kde byl hlavní program, pro všechny účastníky. Ve středu jsme se dočkali příletu papeže, kterému jsme v odpoledních hodinách zamávali, když projížděl cestou z letiště v papamobilu, ve čtvrtek byl uvítací ceremoniál. Další den byla křížová cesta, kterou jsem prožila v předním sektoru, atmosféra byla úžasná. V sobotu jsme měli společný program s papežem Františkem, kterého se zúčastnilo 700 000 poutníků. Večer byla vigilie, kdy papež promlouval nejenom k nám, kteří jsme se v těchto místech shromáždili, ale také prostřednictvím médií k mladým celého světa. Celé setkání mělo silně Mariánský charakter, mottem byla slova Matky Boží zaznamenaná v Lukášově evangeliu: "Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle Tvého slova." V neděli ráno byla slavena mše svatá, která byla zároveň vyvrcholením světového setkání a bylo vyhlášeno místo příštího setkání v roce 2022.

Během těchto dní jsme poznali, že Panamci jsou velmi srdeční a otevření lidé, kteří nám nikdy neodmítli pomoc. Na každém kroku bylo cítit, že je dobře postaráno o naši bezpečnost. Velkým zážitkem pro nás byly typické americké „školní“ autobusy, které byly velmi pestrobarevné, osvětlené (ozdobené jako kolotoč) a neustále v nich hrála hlasitá hudba. Takovými autobusy jsme jezdili. „Linkový“ autobus neměl žádný pravidelný odjezd a ze zastávky odjížděl, až když byl plně obsazen. Jsem moc ráda, že jsem se mohla stát součástí české skupiny, která čítala 180 účastníků a už se těším na další setkání…. třeba v Portugalsku v roce 2022.

Ludmila Klimešová

Historie

Toufaři, Toufaři a co je spojuje.

Kdo jsou toufaři? Český název toufar vznikl z německého slova Täufer, jak byli zkráceně nazýváni namísto Wiedertäufer anabaptisté, kteří se v šestnáctém století usazovali na Moravě. Později se výraz toufar omezil na anabaptistické výrobce keramiky, dnes nazývané fajánsová (z franc. faïence, jména italského města Faenza), či obecně majolikové keramiky (podle jména ostrova Mallorca). Samotné řemeslo je však mnohem starší. V Egyptě a Mezopotámii byla rozvíjena výroba glazovaných výrobků již 4 000 let př. Kr. Zručnost při výrobě keramiky si toufaři přinesli ze svých rodných zemí, odkud byli pro svou víru vytlačováni. Při své pouti za lepšími podmínkami ke klidnému životu zanechali svou stopu i na Moravě, než se většina z nich vydala v pobělohorské době zase dále. Ať už je výsledek jakékoliv bitvy či války jakýkoliv, prostý lid je poražen vždy. A tak situace, kdy byla na Bílé hoře v neděli 8. listopadu 1620 česká stavovská armáda na hlavu poražena dvěma armádami císaře Svaté říše římské a německé Katolické ligy, byla pro "naše toufary" obzvlášť nepříznivá. Přestože žili v poměrně v uzavřených komunitách, část z nich se asimilovala, a tak zde zakořenilo i jejich řemeslo. Odtud tedy toufaři.

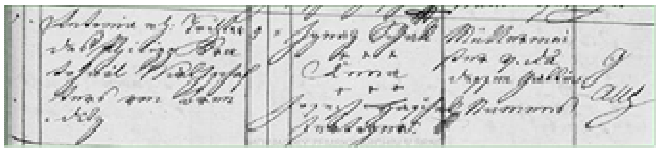

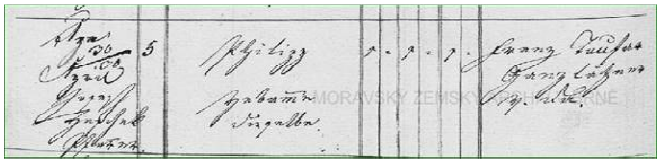

Zápisy z křestní knihy o narození Filipa Foufara poskytl OÚ ve Zhoři

Kdo jsou Toufaři? Velké písmeno "T" napovídá, že to jsou nositelé příjmení Toufar. A jak ke svému příjmení přišli? Než Josef II. (13. března 1741 Vídeň ÷ 20. února 1790 Vídeň), v letech 1765 ÷ 1790 císař Svaté říše římské a v letech 1780 ÷ 1790 král uherský a (nekorunovaný) král český, markrabě moravský a arcivévoda rakouský, vydal patent, kterým byla uložena povinnost používat neměnná příjmení, bylo toto jménem druhořadým (pouze doplňovalo jméno křestní). Člověk mohl během života příjmení (dnes bychom řekli spíše příjmí) i několikrát změnit. Byl-li někdo ve vsi nový, tak se z

něj stal Nový, Nováček (synáček toho nového), Novák, Novotný. (Novotňákovi, to by byla úplně jiná kapitola.) Byl-li někdo chromý, tak byl Chromý. Typologie vzniku českých příjmení pojednává o mnoha způsobech, jak vznikala. Jedním ze způsobů, jak být pojmenován, bylo podle řemesla. Byl-li někdo krejčí, tak byl Krejčí (Schneider, Šnajdr). Jestliže byl kovář, tak byl Kovář (Schmied, Šmíd). Až pojedete přes Těšany, tak se nezapomeňte podívat na pamětní desku tamní kovárny, dnes muzejního objektu Technického muzea v Brně, jak se jmenoval zde zaznamenaný Martin, na desce jako první těšanský kovář. A co když někdo vyráběl keramiku? Nemusela to být zrovna fajánsová. Mohl to být hrnčíř, džbánkař, podle místních zvyků i toufar. Vznik příjmení Toufar podle řemesla je pravděpodobnější než podle víry, kterou vyznávali. Odtud tedy Toufaři.

Když jsem před časem začal bádat v matričních knihách, nešlo si nepovšimnout, kdo v letech 1882 až 1901 sezdával, křtil a pochovával předky mnohých z vás. Osobnost dp. Filipa Toufara jistě netřeba Polehradským zvlášť představovat. Mě však zaujalo jeho příjmení, protože jsem si ho okamžitě vybavil v úplně jiných souvislostech. Josef Toufar, čihošťský zázrak, výslechy, mučení a tragická smrt. Co mají tito dva společného? Otázka byla na stole, nebyl ovšem čas se tomu blíže věnovat, protože jsem měl spoustu jiné práce, v neposlední řadě i práci na "Boleradických chaloupkách", které byly k vidění u příležitosti výročí sta let od vzniku naší republiky .

Dp. Josef Toufar

Ten pravý čas konečně nastal, a znovu jsem si položil stejnou otázku – co je spojuje? Samozřejmě příjmení Toufar a jejich životní posláni, oba byli faráři. A co je rozděluje? Určitě padesát let věku. Zatímco Filip Toufar v únoru 1902 umírá, Josef Toufar přichází na svět téhož roku o pět měsíců později. To je rozdíl dvou generací, a navíc, je vyloučeno, aby byli příbuzní v přímé linii. Brát v úvahu vzdálenost Čihošť-Boleradice nemá význam, protože faráři byli relativně často ustanoveni na jiná místa, dost od sebe vzdálená. Takže jinak, kde se narodili? To lze zjistit velice snadno, Filip se narodil v Kameničce, Josef v Arnolci. Kde je Kamenička a kde je Arnolec, tak to jsem neměl nejmenší tušení. Ani jsem jména těch obcí neznal. Na mapě jsem ovšem zjistil, že z Kameničky do Arnolce je to lehce přes sedm kilometrů, tedy co by kamenem dohodil a zbytek došel. Dneska by se prošel podstatně více, protože na spojnici obou obcí je překážkou dálnice D1, zhruba na svém sto pětadvacátém kilometru. Ale stopa byla na světě, a tak jsem šel dál.

Filipovými rodiči byli František Toufar (narozen 20. října 1809 v Horním Smrčném č. 2) a Antonie, dcera Filipa Kratochvíla (narozena 12. dubna 1807 v Kamenici č. 85). František s Antonií si dali své ano v Horním Smrčném 26. května 1835. František byl v tu dobu šestadvacetiletý ševcovský tovaryš, Antonie byla o dva roky starší, vdova po Janovi Mašterovi. Syn Filip se jim narodil 30. dubna 1850 v Kameničce č. 5 jako jejich čtvrté dítě.

Filipovými prarodiči byli Martin Toufar (narozen 28. října 1777 v Horním Smrčném č. 2) a Jana, dcera Ignáce Mendy (narozena 8. června 1778 v Horních Vilémovicích č. 8). Sezdáni byli ve Smrčném 11. října 1796. Martin s Janou měli jedenáct dětí, a František (Filipův otec) byl jejich šestým dítětem. Měl tedy pět starších sourozenců (František*1797, Kateřina*1799, Matěj*1802, Jan*1805 a Václav*1807) a pět mladších (Františka*1812, Josef*1814, Antonín*1815, ještě jeden Josef *1817 a ještě jedna Františka*1823). To, že chlapců Františků, Josefů a děvčat František bylo více, nebylo až tak neobvyklé. Dětská úmrtnost byla veliká, a rodiče někdy nechali dítě pokřtít stejně, pokud dříve narozené zemřelo.

Rodová linie Josefa, čihošťského faráře, je o padesát let delší, a proto jen stručněji. Jeho rodiči byli Josef Toufar (narozen 31. ledna 1865 v Arnolci č. 1) a Marie, dcera Mikuláše Mokrého (narozena 9. srpna 1874). Hlouběji do minulosti tvoří rodovou linii František Toufar*1833 s Josefou*1835 roz. Dufek Jakub, Matěj Toufar*1802 s Annou*1808 roz. Matějíček Václav a Martin Toufar*1777 s Janou*1778 roz. Menda Ignác.

Odpověď na otázku v titulku "co je spojuje?" je tedy na světě. Filipa Toufara /Polehradského faráře/ a Josefa Toufara /Čihošťského faráře/ spojují kromě příjmení a životního poslání i společní předkové. A těmi nejbližšími jsou Martin Toufar [*1777 Horní Smrčné ÷ #1849 Horní Smrčné] a Jana rozená Mendová [*1778 Horní Vilémovice ÷ #1829 Horní Smrčné]. Filip byl jejich vnukem, a Josef prapravnukem.

Moje badatelská mise byla tedy u konce. Zvědavost je ale větší, takže mise pokračovala hledáním dalších předků. Těmi jsou Jan Nepomuk*1745 s Kateřinou Horkou*~1740, Jan*1716 s Marií Křivánkovou*1718 a ještě jeden Jan*???? s Annou Cahovou*1677. Zde pátrání poněkud zadrhává, poněvadž u sňatkového záznamu nejstaršího nalezeného Jana nejsou uvedeni jeho rodiče, takže určit kdo je kdo, je dost obtížné, zvlášť když matriční záznamy ze 17. století jsou na informace dost skoupé, pokud se vůbec zachovaly. Nicméně, je vysoce pravděpodobné, že rodová linie vede do minulosti dál přes Jana*1651 k jeho rodičům Václavovi Toufarovi a Juditě rodu neznámého, kteří byli sezdáni 9. února 1648. Datum narození Václava a Judity lze jen odhadovat, protože předchází datu založení prvních matričních knih. Dostáváme se ale do doby po "Bílé Hoře", kdy pojmenování toufar ztrácí svůj původní význam (Novokřtěnci - Wiedertäufer, zkráceně Täufer), a nabírá význam nový, tedy název řemesla, jak bylo napsáno v úvodu.

A poněvadž to, co koná se v čase, s časem zároveň zaniká, není-li to zvěčněno písemným dokladem nebo potvrzením vhodných svědkův, rozhodli jsme se sepsati tento text, neboť chceme, aby bylo známo všem, současníkům i budoucím, že doby nedávno minulé, dobré i zlé, daly vyniknouti postavám, jejichž památku je třeba stále si připomínati.

Jen tak mimochodem, Novokřtěnci zanechali svou stopu i v Boleradicích, ale o tom (snad) někdy příště.

Petr Mrkva

„Žijme tak, jako bychom již dnes měli zemřít.“

Pod tímto mottem se v přednáškovém sále kostela sv. Václava a Anežky České konala třetí březnovou neděli beseda o Josefu Toufarovi, Čihošťském faráři umučeném 25. února 1950. Přednášel Toufarův životopisec Miloš Doležal, který zasvětil část své profesní kariéry právě osudům tohoto

kněze. Po skončení jeho velmi poutavého vyprávění o životě Josefa Toufara byli posluchači vyzváni k dotazům. Následovalo dlouhé spontánní ticho z úcty k tomuto člověku - až po chvíli se rozproudila živá debata.
V sále bylo kolem padesátky posluchačů a mezi nimi i několik z Boleradic.

Jiří Janda

Legionáři Velkopavlovicka

Dovolujeme si Vás pozvat na prezentaci naší další knihy z edice (ne)Zapomenutí legionářští bráškové. Tato prezentace se uskuteční v sobotu 6. dubna 2019 v Kobylí v místní sokolovně a bude uveden již druhý díl edice zahrnující obce Bořetice, Horní Bojanovice, Němčičky, Kobylí, Vrbici a Velké Pavlovice.
Budeme velmi rádi, když nás přijedete podpořit.

Za Spolek vojenské historie Valtice František Trávníček

Výročí 2019

1289 - první zmínka o vinicích na statku polehradském. Tohoto roku daroval Lev z Polehradic vinici Lipinu klášteru v Zábrdovicích
1619 - obec napadena a vypálena polskými nájezdníky
1729 - císařským patentem zrušen hrdelní soud
1749 - dolní mlýn
1889 - vysázeno pět lip u kapličky sv. Rocha
1919 - založen Sokol (16. března)
1934 - postavena hasičská zbrojnice
1939 - otevřen Lidový dům Orlovna
1949 - založení Osvětové besedy
1954 - vybudování nové cesty na hřbitov
1984 - vybudován sál OÚ
2004 - otevření divadla

Marta Korábová

Osvobození Boleradic

Ve středu 17.dubna 2019 se uskuteční vzpomínková akce k 74. výročí osvobození Boleradic Rudou armádou v roce 1945.
Program:
10 – 11:00 Výstavka zbraní a výstroje v tělocvičně školy
11 – 11:30 pietní akt u pomníku RA
Akce proběhne za účasti členů Klubu vojenské historie Hodonín v dobových vojenských uniformách.
Všichni jste srdečně zváni.

Pavel Kabela

Pozvánka na Noc kostelu v Boleradicích

Letos poprvé se i naše farnost zařadí mezi více než tisíc kostelů v naší republice, kde proběhne Noc kostelů 2019, a to v pátek 24. 05. 2019. Do kostela sv. Jana Křtitele v Boleradicích zveme všechny, kteří chtějí nasát atmosféru dominanty naší obce.
Noc kostelů je pozváním všech lidí dobré vůle ke společnému setkání a k objevování krásy křesťanských výtvarných a architektonických pokladů. Je to noc plná lehkosti a nenucenosti a zároveň citlivosti a hloubky. Rozmanitost nabídky poskytuje mnoho možností, jak citlivě přiblížit křesťanství, církev, víru – a každý si může sám zvolit, do jaké míry se přiblíží. Smyslem je oslovit, nabízet, ale nevnucovat.

Tomáš Koráb

Spolky

Občanské sdružení Nedánov

Občanské sdružení Nedánov, z.s. oslavilo 20-leté výročí svého působení v Boleradicích. Naše Sdružení vzniklo na podzim roku 1998, tehdy ještě jako Občanské sdružení Nedánov při školní družině Boleradice a hlavním cílem bylo a je vyplnit volný čas dětí a mládeže. Lví podíl na založení našeho sdružení měla paní Miroslava Vavriková, která stála v jeho čele až do roku 2010, kdy předala „štafetu“ panu Bohuslavu Barkovi, který je naším předsedou dodnes.
V průběhu let jsme pořádali a pořádáme letní dětské tábory, kroužky Country tanců a Cloggingu, dodnes se věnujeme udržování lidových tradic regionu hanáckého Slovácka prostřednictvím národopisného kroužku Polehrádek. Po celou dobu se zabýváme podporou a zapojováním do projektů v oblasti environmentální výchovy, pořádáním vzdělávacích akcí, seminářů a exkurzí a v posledních letech se k této rozsáhlé škále činností postupně přidala i organizace akcí pro rodiny.

Mimo pořádaní letních dětských táborů, které byly také hlavním důvodem založení našeho sdružení a činností spojenou s cíly sdružení, se v minulosti podařila uskutečnit velice vydařená a ve své době hojně navštěvovaná akce Boleradická tančírna, regionální přehlídka lidových a country souborů dětí a mládeže, která dosáhla deseti ročníků a účastnilo se jí na 200 soutěžících z různých koutů Moravy a téměř stejný počet hostů.
Z dalších akcí, které OS Nedánov v současné době pořádá, stojí za zmínku např. Cvičení rodičů s dětmi - Pastelka, které se těší veliké oblibě a je hojně navštěvováno. Dále pak Dětský maškarní karneval, Malovaný svět – soutěž v malování křídami na silnici, Létání s draky, Lampiniáda – průvod obcí s lampiony, Adventní dílna a minijarmark, Mikulášská diskotéka a také výlety s rodinami.
No a když už bylo v úvodu řečeno oslavilo, je zapotřebí neopomenout zmínit oslavy, které se uskutečnily v lednu letošního roku ve zdejším sále, a které se nesly v duchu jedné z nejúspěšnějších akcí - Boleradické tančírny. Pro všechny návštěvníky, kteří k nám zavítali, byla po celé odpoledne až do nočních hodin připravena výstava z pestré činnosti našeho sdružení. Večerní prohlídku si pak návštěvníci mohli zpestřit poslechem a tancem na Country bálu uspořádaném k tomuto výročí. Zahrát nám přijely hned dvě kapely. Znojemská bluegrassová kapela „JAK SE PATŘÍ“ a trampská kapela „ŠERO“ z Tavíkovic. Hezké předtančení si pro nás připravili „Přátelé country z Velkých Pavlovic“. No a pro ty šťastlivce, kteří vydrželi až do pozdních hodin, byla jistě pěkným zpestřením veselá tombola a především vystoupení taneční skupiny „PŮLNOČNÍ PŘEKVAPENÍ“ v podobě boleradických děvčat, která vystoupila s bravurním kankánem.
Závěrem tohoto článku nezbývá než upřímně poděkovat. Jsme rádi, že i v dnešní době se ještě najdou lidé, kteří dobrovolně a nezištně věnují svůj čas, a ve většině případů i na úkor svých blízkých svoji dovolenou, aby mohli dětem vyplnit jejich volný čas, jak ve školním roce, tak i o prázdninách. Za to vám všem, kteří takto konáte patří VELKÝ DÍK!

Za OS Nedánov Bohuslav Barek

OFS Břeclav vyhlásil fotbalistu roku. Stal se jím Tomáš Pálka

Výsledky třináctého ročníku tradiční fotbalové ankety vyhlásil Okresní fotbalový svaz v sobotu 9. února v boleradickém divadle. Cenu pro nejlepšího hráče převzal sedmadvacetiletý útočník Moravanu Lednice Tomáš Pálka.
„Začal jsem s fotbalem v šesti letech v Zaječí za místní Sokol. Jako žák a dorostenec jsem si postupně prošel všemi posty a před lety jsme ‘vykopali‘ v Zaječí okresní přebor,“ vzpomíná Tomáš Pálka. „Pak si mě stáhla Lednice, kde se hrála 1. A třída, což pro mě tehdy dvacetiletého byla ta pravá fotbalová škola. Dá se říct, že jsem tam fotbalově vyrostl. Pozdější nabídku z Lanžhota, kde se hrál kraj, jsem nemohl odmítnout. Teď zase hraju v útoku za Moravan Lednice. Všemu hodně pomohli trenéři, na které rád vzpomínám ale mezi moje nejlepší trenéry patří taťka – co mi řekne tak se snažím použít ve hře a ono to nějakým podivným způsobem vychází. Rád bych předal mladým, to co jsem se ve fotbale naučil a taky bych to třeba ještě okořenil postupem s Lednicí do kraje,“ uzavřel s úsměvem Pálka.
Anketu Fotbalista roku Okresní fotbalový svaz v Břeclavi pořádal již po třinácté. Všechny ročníky se vyhlašovaly v Boleradicích a vždy u toho byl Miroslav Strouhal místopředseda OFS Břeclav. „Je to jen anketa pro potěšení a pro zábavu a samotné vyhlašování výsledků se za ta léta stalo společenskou událostí. Myslím ale, že všichni ti, kteří vystoupali na jeviště boleradického divadla, měli radost z toho, že si jich někdo všiml, že si to nenechal pro sebe. Je to ocenění hráčů, trenérů, rozhodčích i těch nejmenších kluků a dorostenců ale především je to pocta všem co dokáží obětovat stovky hodin ze svého volna,“ zhodnotil anketu Strouhal.

Průvodcem večera byl herec boleradického divadla Miroslav Strouhal (vpravo)

Na jevišti se představilo celkem 37 osobností okresního fotbalu a jedenáctka roku 2018. Tato společnost vznikla na základě návrhů od funkcionářů oddílů, od starostů obcí i od fanoušků fotbalu. Jedenáctku roku (dle pořadí získaných bodů) tvoří:

Pálka Tomáš	Moravan Lednice
Fibingr David	MSK Břeclav
Singer Michael	SK Rakvice 1932
Darmovzal Petr	Sokol Tvrdonice
Martečík Martin	Slavoj Podivín
Michna David	SK Krumvíř
Petrla Milan	Sokol Lanžhot
Bíza Michal	Brumovice
Osička Břetislav	TJ V.Bílovice
Mrkvica Jaroslav	Sokol Křepice
Bzduch Aleš	Sokol Přibice

Cenu Fair play získal rozhodčí Roman Sovka z Popic.

Jiří Janda

SK Boleradice 1935

Všichni jistě víte, že v minulém roce se podařilo našemu mužstvu postoupit do okresního přeboru. Vstup do podzimní části soutěže se vcelku zdařil, nicméně v dalších utkáních podzimu byly výsledky velmi těsné. Pět nerozhodných výsledků a těsné prohry o jednu branku znamenají, že jarní část soutěže bude mužstvo začínat na 11. místě se 14 body a mírně pasivním skóre 19:23. Z uvedeného je patrné, že se mužstvo na podzim trápilo v ofenzivě a i slibně rozehrané zápasy se nepodařilo dovést k vítězství. Věříme, že na jaře se výsledky mužstva zlepší a s podporou našich fanoušků, které rádi na utkáních uvidíme, se podaří posunout na vyšší příčky tabulky.
Už delší dobu se nejen náš klub potýká s nízkým počtem hráčů v mládežnických kategoriích. Aktuálně máme pouze 2 dorostence a 5 starších žáků hrajících pod smlouvu v Krumvíři. V dalších mladších ročnících ovšem nemáme žádné hráče. Během jara chceme zahájit práci s dětmi do přípravky, případně mladších žáků a začít s nimi trénovat. To je ovšem podmíněno zajištěním trenérů, kteří se o naše nejmladší budou starat. Budeme rádi pokud nás budou kontaktovat rodiče dětí, které by chtěli hrát fotbal nebo kdokoliv z občanů, kdo je ochotný se našim nejmladším fotbalistům věnovat.

Za VV SK Boleradice 1935, z.s. Libor Hřib
kopana@skboleradice1935.cz

Rozpis soutěže mužstva - jaro 2019

16.kolo	31.3.	15:00 hod	Kostice - Boleradice
17.kolo	7.4.	VOLNO	
18.kolo	14.4.	15:30 hod	Hlohovec - Boleradice
19.kolo	20.4.	16:00 hod	Boleradice – Velký Dvůr
20.kolo	28.4.	16:00 hod	Hrušky – Boleradice
21.kolo	5.5.	17:00 hod	Boleradice – Březí
22.kolo	12.5.	17:00 hod	Zaječí - Boleradice
23.kolo	19.5.	17:00 hod	Boleradice – Mor. Žižkov
24.kolo	25.5.	16:30 hod	Podivín - Boleradice
25.kolo	1.6.	17:00 hod	Křepice - Boleradice
26.kolo	9.6.	17:00 hod	Boleradice - Hustopeče
14.kolo	15.6.	16:30 hod	V. Němčice - Boleradice

Milan Novotný

Sběr železa a elektrospotřebičů

V sobotu 13. dubna 2019 od 8:30 hodin proběhne po obci sběr starého železa a elektrospotřebičů.
Prosíme občany, aby nepotřebné železo a spotřebiče uložili ráno před RD. Sběr bude naložen a odvezen.

Milan Novotný

Sbor dobrovolných hasičů Boleradice
Pořádá

Pálení čarodějnic

v úterý 30.dubna 2019 od 17:00 hodin
v parku u hasičárny

Občerstvení zajištěno:
udírna, opékání špekáčků, dva druhy točeného piva
skákací hrad a střelnice

VOLBA MISS ČARODĚJNICE

Zpráva o činnosti Sboru dobrovolných hasičů Boleradice v roce 2018

V roce 2018 vyjížděla naše J-SDH Boleradice celkem ke třem událostem.
U všech výjezdů byla naše jednotka na místě vždy mezi prvními a členové se aktivně podíleli na záchranných pracích.
V uplynulém roce byla provedena na budově hasičské zbrojnice výměna střešních okapů. Odborné práce provedla místní firma Klempířství Novotňák, dokončovací práce provedli zaměstnanci úřadu městyse. Všem děkujeme za zdárný průběh a dokončení této rekonstrukce.
V loňském roce jsme uspořádali dvě již tradiční kulturní aktivity.
30.4. 2018 proběhlo Pálení čarodějnic s večerní taneční zábavou, kde zahrála k dobré náladě skupina Roxy.
1.9. 2018 jsme uspořádali Vítání podzimu, které se i přes nepřízeň počasí vydařilo.
V letošním roce jsou opět v plánu obě tyto oblíbené akce. Děkujeme všem, kteří nám pomáhají při jejich organizaci a také všem lidem, kteří nás svou účastí podporují.

Martin Stehlík starosta SDH Boleradice

Výzva

Letos 5 července tomu bude osmdesát let, co se slavnostně otevřela budova orlovny tehdy zvané „Lidový dům“. Při této příležitosti se připravuje vzpomínkové video a výstava dokumentů věnovaných Orlu, Lidovému domu a dalším historickým okolnostem budování a provozu divadla. Obracím se proto na všechny, kteří mohou poskytnout fotografie nebo dokumenty vztahující se k Orlu ať je zapůjčí Jirkovi Jandovi.

Předem děkuji

Jan Koráb

Pojďme na ryby

A tenhle znáte?

Říká kapr kaprovi: „ Nevíš o něčem k jídlu?“
Kapr odpoví „Vím ale má to háček.“

„Víte, jaká zvířata nebyla v Noemově arše?“
„Nevím.“
„Ryby – zůstaly v moři.“
„Tak to je mohli čtyřicet dní chytat a měli by čerstvé maso.“
„Nemohli.“
„Proč?“
„Měli jen dva červy.“

Zahrádkáři informují

24.února 2019 se uskutečnila Výroční členská schůze. Protože je tento rok pro zahrádkáře volební, i u nás proběhly volby a ty dopadly takto:
předseda spolku Kabela Pavel
revizní komise:
jednatelka Křižáková Dana
předseda Vítečková Lenka
pokladní Stehlíková Růžena
člen Praxová Jana
člen výboru Malíšková Lidie
člen výboru Klein Radek

V loňském roce jsme si připomněli 55..výročí založení naší organizace (1963), uspořádali místní Výstavu ovoce, zeleniny a květin a současně připomněli 100.výročí vzniku republiky. Také se podíleli vlastní expozicí na regionální výstavě v Břeclavě Stromy a keře, kořeny života.
Na VČS jsme významné loňské výročí završili předáním pamětní medaile všem členům. Ta je z dílny manželů Šemorových.
V tomto roce budeme opět pokračovat v okrašlování obce květinovou výzdobou mostu u hasičské zbrojnice, zajistíme chod zpracovny ovoce a budeme sušit a moštovat a uspořádáme jarní zájezd.
Zpracovna ovoce, tedy sušení a moštování je určeno nejen členům, ale široké veřejnosti, Vám místním i přespolním. V loňském roce, který byl pěstitelsky úspěšný, především pro ovoce, se usušilo 300 kg různého ovoce a namoštovalo 2 689 kg jablek. Doufejme, že i tento letošní bude tak příznivý.
A kam na zájezd ?
V sobotu 4.května 2019 v 8 hod. pojedeme – Břeclav – Zahradnictví Malinkovič
Mikulov – Ditrichštejnská hrobka 70,-, 50,- Kč
Zámecká zahrada
Pavlov - Archeopark 90,-, 45,- Kč
Cena zájezdu: člen 50,-Kč, nečlen 150,-Kč, dítě 70,-Kč
přihlásit se můžete do 24.dubna. u Stehlíkové Růženy - mob. 799 511 285 nebo u Kabely Pavla - mob. 739 744 818
Těšíme se na Vaši účast.

Pavel Kabela

Divadlo

Milá vzpomínka na polonézu

Na letošním divadelním bále jsem požádal paní Libuši Plnou o malý rozhovor formou otázek zaslaných emailem. Ochotně mi slíbila, že odpoví. Samozřejmě jsem tak učinil až na poslední chvíli ale obratem mi došel email, který si dovoluji přetisknout, tak jak byl napsán.

„Vy jste šibal, na tuto drobnůstku dát s vámi rozhovor jsem už zapomněla. Ale budiž,“ píše paní Plná autorka polonézy secvičené s divadelní omladinou a jejich přáteli. *„Tančit jsem začala asi od chvíle, kdy jsem se udržela pevněji na vlastních nohách. Nikoho to neudivovalo, protože moji rodiče báječně tančili společenské tance a také tančili rádi. Doma se prostě tančilo. Moje starší sestry chodily do baletní školy při brněnském státním divadle. Bydleli jsme hned naproti.*
Tehdy baletní soubor vedl světoznámý taneční mistr Ivo Váňa Psota a tento báječný člověk rozpoznal moje přirozené nadání, v pěti letech si mě vybral a tím určil mou životní dráhu. Za dva roky už jsem tančila na jevišti Janáčkovy opery s velkým baletem sólovou dětskou roli v baletu " Z pohádky do pohádky".

Libuše Plná autorka polonézy na XXV. Divadelním bále

První polonézu v Boleradicích jsem dělala v roce 2014. Oslovila mě paní učitelka Kahounová. Můj údiv byl veliký. Polonézy už hodně roků nebyly v módě. Přemýšleli tehdy, kdo by to mohl zmáknout a pan Háder si vzpomněl, že já jsem ‚vyráběla' polonézy každým rokem pro místní gymnázium. S kolektivem v Boleradicích se pracuje skvěle. Nejsou to cvičení tanečníci, ale lidé zvyklí vystupovat na jevišti, v rámci divadelních her se převtělovat a to dělá hodně. Letošní nácvik byl téměř kouzelný. Naučili se to asi za šest, nebo sedm zkoušek a přitom letošní polonéza byla o hodně delší a těžší než ta minulá. Jedna dívenka se to bezvadně naučila jako záskok pouze za dvě zkoušky! Tančila v předních dvojicích, ani jste to nepoznal, že ano.

Slavnostní polonéza na XXV. Divadelním bále

Když polonéza zazní na slavnostním plese tak ztuhnu a takřka se nedívám, pouze vnímám. Už nemohu nic ovlivnit, už je to pouze na těch tančících a musím si jen říkat, že jsem je to naučila dobře. Ale stát se může cokoliv, i noha může někomu uklouznout. A to je důvod, proč se potom sháním po videu, abych se na to mohla vlastně podívat.

Ale víte co? Práce je to vždycky po všech stránkách velice krásná. A výsledek je prostě parádní, vždyť byli tak krásní! Viděl jste to přece sám.
Mějte se hezky a všechny ostatní ode mne pozdravujte.
Libuše Plná a Jiří Janda.

Počestné paní vtrhly do divadla

V sobotu 16. března vystoupily poprvé počestné paní proti ženě kata, mistra ostrého meče, Rozině Zelingerové. Avšak Rozálie Kostíková, Marie Zvůnková a Lidmila Zlatá jsou ženy, které se počestností pouze ohánějí, ve skutečnosti jim nejsou cizí pomluvy ani intriky.

Ptáte se, co to má znamenat? Řeč je o postavách z nového divadelního kusu místního divadelního spolku. 16. března měla premiéru historická komedie Karla Krpaty a Karla Steklého s názvem Počestné paní aneb Mistr ostrého meče. Při výběru nové divadelní hry bylo snahou režisérky Ivy Kahounové najít takovou, ve které by našlo uplatnění co nejvíce členů hereckého souboru, a která by vyhověla požadavkům dramaturgického plánu divadla na klasickou veselohru. Po delším hledání se rozhodla pro zmíněný titul v úpravě Gustava Skály pro Východočeské divadlo v Pardubicích. Vlastní drobnou úpravou zbavila hru pardubických reálií, ve snaze o větší zobecnění tématu.

Vzniklo tak představení, jehož cílem je humornou formou postavit na pomyslný pranýř sobectví, falešnou morálku, pletichy a pokrytectví „počestných“ paniček, a do kontrastu k nim „osoby snížené“, rozvážného mistra popravčího a jeho hubatou ženušku Rozinu (Ilona Pelikánová). Divadelní hra zachovává historické jádro a opírá se o skutečné postavy dějin Pardubic: mistra popravčího Zelingera (Zbyněk Háder), purkmistra Martina Ignáce Kutnohorského (Jan Koráb) a podivínskou hraběnku Terezii Eleonoru Ughartovou (Marie Sokolářová).
Ve hře vystupuje celkem dvacet herců. Návrh scény a kostýmů vytvořila Jana Kahounová. S výrobou scény, šitím a úpravou kostýmů pomohli členové divadelního spolku a jejich přátelé. Celému realizačnímu týmu patří velké poděkování.
30. dubna budou naši ochotníci soutěžit s Počestnými paními na krajské přehlídce Hanácký divadelní máj v Němčicích nad Hanou a o měsíc později se s touto hrou představí v Hodoníně. Naši milí přátelé a příznivci, držte palce. Děkujeme.

Iva Kahounová

A ponížení budú povýšení...

Boleradický divadelní spolek bratří Mrštíků uviedol 16.3. hru Počestné paní aneb Mistr ostrého meče, ktorej autorom je Karel R. Krpata. Hra bola následne v roku 1944 sfilmovaná a neskôr v roku 1995 upravená. Boleradická inscenácia sa oprostila od pardubických reálií, no inak sa pridržiava upraveného textu. Hra má v ČR bohatú inscenačnú tradíciu v profesionálnych aj ochotníckych divadlách, od uvedenia Spolkom divadelných ochotníkov v Pardubiciach (1940), Stadttheater Ostrava (1940) až po predstavenie v Divadle J.K.Tyla v Plzni (2017).
Dej hry sa spočiatku pozvoľna venuje predstaveniu jednotlivých postáv stredovekého mestečka 17.storočia, počnúc konšelmi, richtárom, burgmajstrom a ďalšími, dozvedáme sa o plánovanej dohodnutej svadbe panny Aninky, ktorú jej opatrovníčka grófka chce vydať proti jej vôli. Príbeh pokračuje v dome kata, kde spoznávame aj jeho ženu, ktorá je tŕňom v oku počestných paní z mesta. Kat bol totiž v tom čase osoba ponížená a tento punc sa vzťahoval aj na jeho rodinu. Kat si totiž popri svojej práci privyrábal šitím pančúch, predajom liečiv a službami chirurga a ránhojiča. A na to všetko sa ešte katova žena elegantne obliekala a tým provokovala ostatné dámy v meste.
Autor hru napísal akoby na objednávku – k 600. výročiu udelenia mestských práv Pardubiciam. V čase písania hry už v Európe rastú antisemitské nálady a tak Krpata napriek neľahkému postaveniu v okupovanom protektoráte napísal hru, ktorá analogicky popisuje osudy spoločensky vylúčenej rodiny.

Boleradická premiéra pod režijnou taktovkou Ivy Kahounovej vynikla najmä prepracovanými kostýmami a skvelými hereckými výkonmi. Za pozornosť určite stojí Ilona Pelikánová v roli katovej ženy, ktorá dokázala svojím nadhľadom a vtipom rozosmiať celú sálu, aj Marie Sokolářová v roli grófky Unghartovej, ktorej jemná mimika, gestá a starosvetská chôdza i rečový prejav boli očarujúce.

Tým v žiadnom prípade neznižujem výkon ostatných hercov, pre krátkosť priestoru sa nedá venovať všetkým. Jednoznačne dramaturgicky veľmi vhodne zvolená hra s ohľadom na dispozície hereckého ansámblu, a presne pasujúce obsadenie postáv nenechali pri záverečnom aplauze nikoho sedieť. Snáď len scénografia mohla byť v obraze katovho domu viac explicitná, keďže náznakov a symbolov tam bolo primálo, a izba grófky bola síce dekoratívna, ale málo historizujúca.
Morálne posolstvo hry aj jej historický kontext je prudko aktuálny aj v dnešnej dobe falošných správ a odsudzovania menšín. Veľmi radi hľadáme chyby druhých práve v čase, keď by sme sa mali pozrieť do zrkadla. Podobne ako vymyslené obvinenia a klebety v hre, tak aj súčasnej tzv. postfaktuálnej dobe sa nepravdy šíria rýchlejšie ako pravda. Gratulujem teda Ive Kahounovej k skvelému výberu hry aj režijnému vedeniu, ktoré nestrácalo temporytmus a neprezrádzalo dej dopredu. Takisto veľká gratulácia aj hercom a všetkým, ktorí sa podieľali na príprave predstavenia, ktoré v tejto podobe robí Boleradiciam česť a divákom ponúka príjemný zábavný večer, no i priestor na zamyslenie a sebareflexiu.

Za DS ŠÁCHOR, Zohor Martin Bartoš

Z výroční zprávy divadelního spolku za rok 2018

Vlastní výčet všech akcí je podobně jako v minulých letech velmi rozsáhlý. Odehrálo se u nás celkem 50 představení, z toho 21 našich a 29 hostujících souborů. Celkový počet našich diváků přesáhl šest tisíc.
V roce 2018 jsme uváděli celkem čtyři vlastní tituly: Kříž u potoka (derniéra v lednu), Jezinky a bezinky 14x (9x doma a 5x jsme hostovali), Jízlivého glosátora (2x jsme hostovali) a Duchové Vánoc (5x doma). Se hrou Jezinky a bezinky jsme se zúčastnili krajské přehlídky Hanácký divadelní máj v Němčicích nad Hanou.
Tradiční Jarní předplatné a předplatné Rodiče s dětmi do divadla jsme obohatili o Sváteční předplatné, které jsme uspořádali k 100. výročí založení republiky.
Další představení byla odehrána pro školy a v rámci celoevropské akce Noc divadel.
Doprovodné aktivity byly tvořeny následujícími akcemi: uspořádali jsme divadelní bál, pomáhali jsme s Fotbalistou okresu Břeclav, se školní akademií ZŠ a MŠ Boleradice, s koncerty ZUŠ Klobouky, naši členové spolupracovali na organizování orelské Divadelní dílny. Uspořádali jsme 3 výstavy.
Pro členy spolku jsme připravili divadelní zájezd a zájezd do divadla v Praze a na konci roku opět tradiční Divadelní Silvestr.

Co plánují divadelníci na příští sezónu

- Na začátek nové sezóny 2019/2020 , v posledním zářijovém víkendu, Podzimní divadelní sešlost – setkání s divadelními přáteli z blízka i dáli
- Tři řady předplatného – Podzimní, Jarní, Rodiče s dětmi do divadla
- 29. února 2020 – 26. divadelní bál
- Ve druhé polovině března 2020 – soutěžní krajskou divadelní přehlídku

Iva Kahounová

Pár slov o komedii

V posledních několika letech s uspokojením sledujeme, že stále přibývá obnovených či nově vzniklých ochotnických divadelních souborů, především na venkově. Tyto soubory se - někdy více, někdy méně úspěšně, pokoušejí navázat na tradici, která na náš venkov nepochybně patří. Režiséři souborů často hledají vhodné divadelní texty, které pobaví diváky i samotné herce. Vzhledem k určité averzi zejména nových souborů ke klasickým textům (či chybějící zkušenosti s nimi) se často uchylují k „moderním“ kusům, či dokonce k vlastním textům, které mají jediný cíl – divák se musí bavit za každou cenu! Někdy bohužel (jak občas vidíme) i za cenu zbytečného používání vulgarismů a lascivností. Hlavně že se divák „ dobře baví“.
S přihlédnutím k výše uvedenému dovoluji si nabídnout úvahu významného divadelníka, režiséra a člena odborných porot na mnoha divadelních přehlídkách Františka Zborníka, který v říjnu loňského roku odešel náhle do divadelního nebe.
„Důvody, proč do svého repertoáru volíme my ochotníci komedie, jsou zřejmé . Myslíme na své obecenstvo, které „se chce bavit“, víme, že nám v komedii odpustí víc, než ve hře s látkou závažnější. Také pořadatelé našich případných štací žádají především veselost. Nic proti tomu. Ale potom jsme povinni hledat předlohy, jež nás nepřinutí poklesnout na „ utírání zadku židlí“, jež nám samým postupně a plíživě snižují laťku úrovně našeho humoru a myšlení vůbec. Přiznávám, že ony řeči, že „lidi se chtějí bavit, dramat mají ve svém životě i tak dost“ vnímám jako alibi pohodlných, nepřemýšlivých a šedivě průměrných. Kdyby takhle přemýšleli obrozenci v 19. století, hrajeme tu dodneška německy oplzlosti Hanswurstovy, kdybychom takhle přemýšleli v 60. až 80. letech minulého století, převažoval by na našich scénách Kremelský orloj. Ubavit se k smrti, hodit se do pohody, jít jen za kumštem , při němž si tzv. odpočinu, může být argumentem konvenční slepoty nejen ke světu, ale v důsledku i ke svému publiku a zejména pak k sobě. Tady (ne)vědomky přispíváme ke generování diváka Ordinací v růžové zahradě, Modrého kódu, Výměny manželek, Sousedů ….. Je to uzavřený kruh, televize nám vymývá mozky těmito pitomostmi a my je pak začneme vyžadovat i v jiném médiu (např. v divadle), protože jsme si tak nechali vnutit normu obliby. A my, svobodní tvůrci, závislí jen na svém vlastním rozhodnutí, se tomu škváru přizpůsobíme. Mnou si ruce nejen producenti těch pitomostí, ale i ti, kteří našimi životy nenápadně manipulují. Pro politika nemůže být větší rozkoš, než vstoupit mezi voliče „Růžových kódů“, kteří nechtějí myslet, touží si poplakat a oslavovat. Tak jsme v pohodě. Autorům dobrých komedií se omlouvám, není to filipika proti nim. Je to řeč proti nevkusu, zbytnělé pohodlnosti a odmítnutí toho, čím je naše divadlo nejdůležitější – totiž stát se jedním z nástrojů porozumění světu a to pro nás samotné, potažmo pro naše diváky. Na to bychom zcela a úplně rezignovat přes všechny nepříznivé okolnosti neměli!“
Tolik František Zborník. Budiž nám útěchou, že naše divadlo nabízí kvalitní hry včetně komedií s kultivovaným humorem, že i náročné obecenstvo se u nás dokáže dobře bavit a dává návštěvě divadla přednost před výše uvedenými (i neuvedenými) nekonečnými, většinou prostoduchými televizními seriály

Jan Korán

Program divadla

Duben

5. 4. 2019	pátek	19:30	Počestné paní aneb Mistr ostrého meče DS bratří Mrštíků Boleradice
7. 4. 2019	neděle	15:00	Počestné paní aneb Mistr ostrého meče DS bratří Mrštíků Boleradice
13. 4. 2019	sobota	19:30	Legenda o lesích a lidech DK Jirásek Česká Lípa
14. 4. 2019	neděle	15:00	Počestné paní aneb Mistr ostrého meče DS bratří Mrštíků Boleradice
26. 4. 2019	pátek	19:30	Počestné paní aneb Mistr ostrého meče DS bratří Mrštíků Boleradice
28. 4. 2019	neděle	15:00	Jezinky a bezinky DERNIÉRA DS bratří Mrštíků Boleradice

Květen

3. 5. 2019	pátek	19:30	Počestné paní aneb Mistr ostrého meče DS bratří Mrštíků Boleradice
18. 5. 2019	sobota	16:00	Bedřich Smetana: The Greatest Hits DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou
18. 5. 2019	sobota	19:30	Bedřich Smetana: The Greatest Hits DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou
26. 5. 2019	neděle	15:00	Sindibádova dobrodružství Divadlo Koráb Brno

Uzávěrka pro II. číslo zpravodaje bude 26. 5. 2019
Zpravodaj č. II/2019 vyjde v červnu 2019

Své příspěvky zasílejte na adresu polehrad@boleradice.cz nebo na Úřad městyse.
Aktuální informace, kalendář akcí a velké množství fotografií najdete na internetu na adrese: www.boleradice.cz

POLEHRAD – ZPRAVODAJ OBČANŮ BOLERADIC

Vydává ÚM Boleradice, 691 12 Boleradice 401, odpovědný redaktor Jiří Janda. Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762. Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu přispěvovatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy. Přispěvovatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou úpravu. Převzaté příspěvky jsou publikovány se souhlasem vydavatele.

Toto číslo vyšlo 1. dubna 2019.

Z dětského karnevalu

VINAŘSKÝ SPOLEK BOLERADICE

pořádá o velikonoční neděli 21.4.2019
od 11⁰⁰ hodin v sále městyse

XXII. VÝSTAVU VÍN

K příjemné sváteční náladě hraje:
CM VONICA

Vystavovaná vína se budou hodnotit
v sobotu 6.4.2019 od 17⁰⁰ hodin v sále městyse

Srdečně zvou pořadatelé

V rámci objektivního hodnocení požadujeme plnění vzorků do dodaných lahví.
Za dodané vzorky vín předem děkujeme.

VINAŘSKÝ FOND ČESKÁ REPUBLIKA

vína z Moravy vína z Čech

Projekt s podporou Vinařského fondu

Společná rodová linie Josefa a Filipa Toufara

Jan TOUFAR ♥ Anna Cahová
*???? †???? *1677 †????
Sezdáni 7/2 1712

Jan TOUFAR ♥ Marie Křivánková
*1716 †1784 *1718 †1775
Sezdáni 11/2 1744

Jan N. TOUFAR ♥ Kateřina Horká
*1745 †1812 *~1740 †1800
Sezdáni 15/11 1768

Martin TOUFAR ♥ Jana Mendová
*1777 †1849 *1778 †1829
Sezdáni 11/10 1796

Matěj TOUFAR ♥ Anna Matějíčková
*1802 †1886 *1808 †1878
Sezdáni 5/5 1829

František TOUFAR ♥ Ant. Kratochvílová
*1809 †???? *1807 †1865
Sezdáni 26/5 1835

František K. TOUFAR ♥ Josefa Dufková
*1833 †1894 *1835 †????
Sezdáni 2/5 1853

Filip TOUFAR
*1850 †1902

Josef TOUFAR ♥ Marie Mokrá
*1865 †1927 *1874 †1910
Sezdáni 31/7 1894

Josef TOUFAR
*1902 †1950